

Folketinget er saa stor, at man kan sige sig selv, at det i dette Øjeblik er haabløst at tage fat paa Toldreformen. Derimod kunde man have Grund til at tro, at der var godt Haab om at gennemføre de direkte Skatter, siden der var opnaaet en saadan Enighed i Skattekommissionen mellem de forskellige Anskuelse og de forskellige Partier, som vi jo alle kende. Der var da — som sagt — Grund til at vente, at der nu skulde kunne gennemføres saa meget af Reformen, altsaa navnlig gennemføres de direkte Skatter.

Jeg vil slutte med at sige, hvad jeg for Resten allerede har sagt, at Spørgsmaalet er ikke her, om den højtærede Finansminister vil gaa ind paa enkelte Ændringer i sit Skatteforslag, naar han fastholder Princippet, fastholder det samme Grundlag. Men Spørgsmaalet er: Hvilket Forslag har den største Udsigt til at kunne blive gennemført? Har Regeringens Forslag Udsigt til at kunne gennemføres selv i *dette Ting*? Har Regeringens Forslag Udsigt til at vinde et sikkert Flertal i dette Ting? Ingen af os ved det; jeg ved det ikke, og ingen af de Herrer kender det. Og nu med Hensyn til det andet Ting! Tør man da efter det Arbejde, der nu er gjort i saa mange Aar, og efter denne Overenskomst, der er opnaaet, og det Kompromis, der er dannet med Hensyn til disse Sager, vente, at det andet Ting, naar man kaster et helt nyt Princip ind, vil slaa sit eget Arbejde i Stykker og vrage sine egne Forslag. Jeg gad vidst, om der er ret mange i denne Sal, der for Alvor tro noget saadant.

Rottbøll: Jeg er paa forskellig Maade bleven imødegaaet dels af den ærede Finansminister og dels af det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup). Men for de fleste af disse Punkters Vedkommende have andre ærede Medlemmer taget Spørgsmaalene op, og jeg skal derfor ikke komme dybere ind paa dem. Der er dog en enkelt Udtalelse af den højtærede Finansminister, som jeg maa sige et Par Ord om. Det er det, at den ærede Finansminister vilde gøre det til en kolossal Misforstaaelse af mig, naar jeg havde sagt, at de 7½ pCt. af Toldindtægterne, som bleve tagne til Kommunerne, vilde sætte en Bom for Toldlovreformen. Jeg har maaske brugt det Udtryk. Jeg vidste jo meget godt, at det var ikke i og for sig 7½ pCt. af Toldindtægterne, men det Beløb, som 7½ pCt. af Toldindtægterne udgør, 2,300,000 Kr. eller 2,200,000 Kr., der blev taget ud

af Statskassen og overgivet til Kommunerne. Derfor kunde den ærede Finansminister jo ogsaa meget godt sige, at i og for sig blev det ikke taget af Toldindtægterne, men af den almindelige Statskasse og givet til Kommunerne, og saa sluttede han egentlig deraf, at det ikke kom Toldloven ved, og at man altsaa ikke kunde sige, at der derved sættes Bom for Toldloven. Jeg ser dog ganske anderledes paa det. Det kan være, at jeg har brugt det Udtryk — jeg har ikke set saa nøje efter — men jeg mente ganske vist, at det var det samme, enten man siger, at man beregner Tilskuddet til Kommunerne efter 7½ pCt. af Toldindtægten, eller man udtaler det paa en anden Maade og siger, at man tager en Sum af Statskassen, Resultatet bliver det samme: Man sætter Bom for en Reform af Toldloven. Enkelte Steder tænker man jo at kunne reformere Toldloven, idet man stærkt reducerer Beskyttelsen, og tænker derved at kunne gavne Kommunerne, idet man haaber, at Indtægterne ville blive større for Kommunerne, fordi Indførselen vil stige. De fleste i dette Ting se anderledes paa dette Spørgsmaal og ere bange for, at man ikke tør gaa til at tage Beskyttelsen bort, men hvordan man end ser paa Sagen, bliver der sat en Bom for Toldreformen.

Den ærede Finansminister ankede dernæst over, at de indirekte Skatter vare udeladte af Kommissionens Forslag, og ankede over det, fordi man tidligere her i Tinget havde gjort det til Betingelse eller dog havde forudsat, at en Reform af hele vort Skattevæsen skulde tage en Reform baade af de direkte og indirekte Skatter op. Det er ganske rigtigt, at man tidligere har ment, at man burde gøre det, og tidligere sammenkoblede disse Forslag. Den Gang holdt den daværende Regering ogsaa stærkt paa denne Sammenkobling, og Landstinget fulgte Regeringen. Nu har det imidlertid vist sig, at den værste Anstødssten for overhovedet at komme frem var Toldloven. Derfor siger jeg, er det en Imødekommen fra Kommissionens Side, at den har ladet dette Spørgsmaal ligge, og for øvrigt maa man jo sige, at Regeringen heller ikke har gjort noget Skridt til at løse dette Spørgsmaal, saa jeg antager ogsaa, Regeringen maaske har set, at den værste Anstødssten netop laa der, naar der skal gennemføres noget.

I Anledning af en Udtalelse af mig forleden, sagde den ærede Finansminister, at naar man overhovedet stod paa det Standpunkt, at man vilde indrømme det